

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. gruodžio 7 d.*

„Konkurencija – Karteliai – Mažmeninei prekybai skirtos maisto pakuotės – Sprendimas, kuriuo keičiamas baudos dydis – Baudos apskaičiavimo tvarka – Pažeidimo inkriminavimas – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės – Viršutinė baudos riba – Proporcingumas – Vienodas požiūris – Pajėgumas mokėti“

Byloje T-130/21

CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, įsteigta Emilijos Redže (Italija),

Coopbox Group SpA, įsteigta Bibbiano (Italija),

Coopbox Eastern s.r.o., įsteigta Nove Meste prie Váho (Slovakija),

atstovaujamos advokatų E. Cucchiara ir E. Rocchi,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Rossi ir T. Baumé,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai M. J. Costeira, M. Kancheva, P. Zilgalvis (pranešėjas) ir I. Dimitrakopoulos,

posėdžio sekretorė P. Nuñez Ruiz, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į 2021 m. liepos 22 d. Nutartį *CCPL ir kt. / Komisija* (T-130/21 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:488),

įvykus 2022 m. birželio 16 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

- 1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovės *CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA* ir *Coopbox Eastern s.r.o.* prašo panaikinti 2020 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimą C(2020) 8940 *final* (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo iš dalies pakeistas baudų, skirtų 2015 m. birželio 24 d. Komisijos sprendimu C(2015) 4336 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39563 – Mažmeninei prekybai maistu skirtos pakuotės) (toliau – 2015 m. sprendimas), dydis.

Ginčo aplinkybės ir aplinkybės, susiklosčiusios po ieškinio pareiškimo

- 2 Ieškovės yra CCPL grupei priklausančios bendrovės, veikiančios, be kita ko, maisto produktų pakuočių sektoriuje.
- 3 CCPL yra kooperatinė bendrovė, kuri, tarpininkaujant *CCPL SpA*, turi veikiančių bendrovių, įskaitant *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*, akcijų.
- 4 2015 m. birželio 24 d. Europos Komisija priėmė 2015 m. sprendimą ir jame konstatavo, kad mažmeninei prekybai maistu skirtų pakuočių sektoriuje veikiančios bendrovės 2000–2008 m. laikotarpiu dalyvavo darant penkis atskirus SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimus. Pagal to sprendimo 2 straipsnį Komisija, remdamasi 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnio 2 dalimi, ieškovėms ir dar dviem bendrovėms, tuo metu priklausiusioms CCPL grupei, skyrė baudas, kurių bendra suma siekė 33 694 000 EUR.
- 5 Galutinis šių baudų dydis buvo nustatytas po to, kai pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2; toliau – 2006 m. gairės) 35 punktą penkioms atitinkamoms bendrovėms galutinis baudų, kurias Komisija turėjo joms skirti, dydis buvo sumažintas 25 %, atsižvelgiant į jų sumažėjusius pajėgumus mokėti.
- 6 2015 m. gruodžio 15 d. Nutartimi *CCPL ir kt. / Komisija* (T-522/15 R, EU:T:2015:1012) Bendrojo Teismo pirmininkas sustabdė pareigos pateikti Komisijai banko garantiją vykdymą, kad būtų išvengta nedelsiant atliktino baudų, paskirtų penkioms atitinkamoms bendrovėms, išieškojimo, su sąlyga, kad, pirma, jos sumokės Komisijai 5 mln. EUR sumą ir visas pajamas, gautas iš numatomo tam tikrų akcijų perleidimo, ir, antra, kas tris mėnesius iki sprendimo pagrindinėje byloje priėmimo ir kiekvieną kartą įvykus įvykiui, kuris galėtų turėti įtakos jų būsimam pajėgumui sumokėti paskirtas baudas, ieškovės Komisijai pateiks išsamią ataskaitą apie restruktūrizavimo plano, įtraukto į su jų kreditoriais sudarytą skolų restruktūrizavimo susitarimą (toliau – restruktūrizavimo planas), įgyvendinimą ir apie pajamų, gautų pardavus restruktūrizavimo plane numatytą turtą (tiek vykdant šį planą, tiek ne pagal jį), sumą.
- 7 CCPL, veikdama penkių atitinkamų bendrovių vardu, Komisijai atliko laikinus mokėjimus, kurių bendra suma siekė 5 942 000 EUR.

- 8 2019 m. liepos 11 d. Sprendime *CCPL ir kt. / Komisija* (T-522/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:500) Bendrasis Teismas konstatavo, kad, kiek tai susiję su penkioms atitinkamoms bendrovėms skirtų baudų sumažinimu, suteiktu dėl nustatyto nepajėgumo sumokėti tas baudas, 2015 m. sprendimas yra nepakankamai motyvuotas. Todėl jis panaikino to sprendimo 2 straipsnio 1 dalies f–h punktus, 2 dalies d ir e punktus ir 4 dalies c ir d punktus.
- 9 2019 m. rugsėjo 18 d. raštu Komisija pranešė CCPL, be kita ko, ketinanti priimti naują sprendimą, kuriuo atitinkamoms jos grupės bendrovėms būtų skirtos baudos, ir paprašė tų bendrovių pateikti pastabas.
- 10 2019 m. rugsėjo 20 d. ieškovės pateikė apeliacinį skundą dėl 2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *CCPL ir kt. / Komisija* (T-522/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:500).
- 11 2019 m. spalio 4 d. atitinkamos bendrovės paprašė Komisijos išnagrinėti jų nepajėgumą sumokėti baudas pagal 2006 m. gairių 35 punktą, kad būtų sumažintas baudų, kurias Komisija galėtų paskirti pasibaigus vykdomai procedūrai, dydis. Siekdama įvertinti šį prašymą Komisija kreipėsi į CCPL grupę su prašymais pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 2 dalis; tuos prašymus ši grupė patenkino.
- 12 2019 m. spalio 7 d. Komisija, vykdydama 2019 m. liepos 11 d. Sprendimą *CCPL ir kt. / Komisija* (T-522/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:500), grąžino CCPL 5 942 084 EUR sumą, kurią ši buvo pervedusi kaip laikiną mokėjimą.
- 13 2020 m. gruodžio 17 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą; juo iš esmės atmetė prašymą sumažinti nagrinėjamų baudų dydį, grindžiamą ieškovių nurodytu nepajėgumu sumokėti baudas, ir skyrė joms iš viso 9 441 000 EUR siekiančias baudas.
- 14 2021 m. sausio 20 d. Nutartimi *CCPL ir kt. / Komisija* (C-706/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:45) Teisingumo Teismas atmetė ieškovių apeliacinį skundą kaip akivaizdžiai nepriimtina. Teisingumo Teismas, be kita ko, nurodė, kad prireikus ieškovės galėtų remtis pagrindais ir argumentais, kuriuos Bendrasis Teismas atmetė 2019 m. liepos 11 d. Sprendime *CCPL ir kt. / Komisija* (T-522/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:500), tuo atveju, jei būtų pareikštas naujas ieškinys dėl sprendimo, kuris būtų priimtas Bendrajam Teismui panaikinus ginčijamą sprendimą (2021 m. sausio 20 d. Nutarties *CCPL ir kt. / Komisija*, C-706/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:45, 26 punktas).
- 15 2021 m. liepos 22 d. Nutartimi *CCPL ir kt. / Komisija* (T-130/21 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:488) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė ieškovių prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo siekta sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą, ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Šalių reikalavimai

- 16 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimu joms skirtas baudas,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, sumažinti minėtų baudų dydį,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

17 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

18 Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi trimis pagrindais.

19 Pirmasis pagrindas iš esmės grindžiamas pareigos motyvuoti pažeidimu ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu. Antrasis – proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu. Trečiasis – pareigos motyvuoti pažeidimu ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, nes Komisija neatsižvelgė į CCPL grupės pateiktus duomenis, kuriais ji grindžia nepajėgumą sumokėti baudas.

Dėl pirmojo pagrindo, iš esmės grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu

20 Šį pagrindą sudaro dvi dalys, grindžiamos, pirma, nepakankamu motyvavimu, kiek tai susiję su CCPL grupės patronuojančiosios bendrovės atsakomybe už CCPL grupės bendrovių veiksmus, ir, antra, Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Komisija klaidingai rėmėsi prezumpcija, kad CCPL darė lemiamą įtaką CCPL grupės bendrovėms.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos nepakankamu motyvavimu, kiek tai susiję su CCPL grupės patronuojančiosios bendrovės atsakomybe už šios grupės bendrovių veiksmus

21 Ieškovės teigia, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, nes jame nenurodyta priežasčių, dėl kurių atsakomybė už *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* veiksmus priskirta CCPL.

22 Komisija ginčija šiuos argumentus.

23 Reikia priminti, kad SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priemonės priėmimo motyvais ir ginti savo teises, o Sąjungos teismas – vykdyti jos kontrolę (žr. 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Volkswagen / Komisija*, C-338/00 P, EU:C:2003:473, 124 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

24 Be to, kai pirminis Komisijos sprendimas iš dalies keičiamas sprendimu, kuriame aiškiai numatyta, kad tai yra pirminį sprendimą iš dalies keičiantis aktas, keičiančiojo sprendimo priėmimo procedūra yra pirminio sprendimo priėmimo procedūros tęsinys (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 6 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, C-180/16 P, EU:C:2017:520, 22 punktą).

- 25 Šiomis aplinkybėmis į pirminio sprendimo motyvus gali būti atsižvelgta vertinant keičiančiojo sprendimo teisėtumą, jeigu sprendimas dėl panaikinimo neturėjo įtakos pirminiam sprendimui ir jeigu pastarasis neprieštarauja keičiančiojo sprendimo formuluotei (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 19 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, T-404/12, EU:T:2016:18, 95 punktą).
- 26 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo pavadinimo ir turinio aiškiai matyti, kad tai yra sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamas 2015 m. sprendimas, kiek tai susiję su ieškovėms skirtomis baudomis.
- 27 Taigi ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje ieškovėms skiriamos baudos už 2015 m. sprendimo 1 straipsnyje nurodytus pažeidimus.
- 28 Be to, neginčijama, kad 2015 m. sprendimo elementams, išskyrus tuos, kurie susiję su ieškovių pajėgumu mokėti, turėjo įtakos 2019 m. liepos 11 d. Sprendimas *CCPL ir kt. / Komisija* (T-522/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:500), arba kad ginčijamas sprendimas jam prieštarauja, kiek tai susiję su CCPL atsakomybe už CCPL grupės bendrovių padarytus pažeidimus, dėl kurių pateiktas šis ieškinio pagrindas.
- 29 Darytina išvada, kad, remiantis šio sprendimo 25 punkte nurodyta jurisprudencija, ginčijamo sprendimo motyvus reikia aiškinti atsižvelgiant į 2015 m. sprendimą, kiek tai susiję su CCPL atsakomybe už CCPL grupės bendrovių padarytus pažeidimus.
- 30 2015 m. sprendimo 848 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad CCPL buvo CCPL grupės kontroliuojančioji bendrovė per visą nagrinėjamų pažeidimų laikotarpį ir kad ji tiesiogiai ar netiesiogiai valdė vieną ar kelis ūkio subjektus (įskaitant *Coopbox Group*), tiesiogiai dalyvavusius darant pažeidimą: iki 2006 m. balandžio 18 d. ji valdė 100 % minėtų subjektų akcijų, o nuo 2006 m. balandžio 18 d. – 93,864 %.
- 31 2015 m. sprendimo 849 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad 93,864 % akcijų pakanka, kad būtų galima preziumuoti, jog patronuojančioji bendrovė daro lemiamą įtaką savo patronuojamosios bendrovės elgesiui. Ji taip pat pažymėjo, kad nors, jos nuomone, lemiamos įtakos prezumpcijos pakanka atitinkamų ūkio subjektų atsakomybei nustatyti, ši prezumpcija buvo patvirtinta to paties sprendimo 850–855 konstatuojamosiose dalyse atlikus atitinkamą įmonę sudarančių ūkio subjektų teisinių, asmeninių ir ekonominių ryšių analizę.
- 32 Šios aplinkybės leidžia ieškovėms suprasti vertinimą, kuriuo remdamasi Komisija pripažino CCPL atsakomybę už CCPL grupės bendrovių padarytus pažeidimus, o Bendrajam Teismui – patikrinti šių motyvų pagrįstumą.
- 33 Taigi ieškovių argumentas, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su CCPL atsakomybe už CCPL grupės bendrovių padarytus pažeidimus, turi būti atmestas.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Komisija klaidingai rėmėsi prielaida, kad CCPL darė lemiamą įtaką CCPL grupės bendrovėms

- 34 Ieškovės iš esmės mano, kad ginčijamame sprendime padaryta teisės klaidų, taip pat akivaizdi vertinimo klaida, nes taikydama Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį Komisija rėmėsi prielaida, kad CCPL darė lemiamą įtaką CCPL grupės bendrovėms.

- 35 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 36 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jeigu jos tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia SESV 101 straipsnio nuostatas.
- 37 Remiantis suformuota jurisprudencija, „įmonės“ sąvoka apima bet kurią ūkinę veiklą vykdančią subjektą, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ar finansavimo būdus. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas taip pat nurodė, pirma, kad „įmonės“ sąvoka šiomis aplinkybėmis turi būti suprantama kaip reiškianti ekonominę vienetą, net jeigu teisiniu požiūriu ši ekonominė vienetą sudaro keli fiziniai ar juridiniai asmenys, ir, antra, kad kai toks ūkio subjektas pažeidžia konkurencijos taisykles, jis pagal asmeninės atsakomybės principą turi atsakyti už šį pažeidimą (žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 38 Be to, patronuojamosios bendrovės elgesys gali būti priskiriamas patronuojančiajai bendrovei, be kita ko, kai, nors ir turėdama savarankišką teisinį subjektiškumą, ši patronuojamoji bendrovė savarankiškai nesprenžia dėl savo elgesio rinkoje, bet iš esmės laikosi nurodymų, kuriuos jai duoda patronuojančioji bendrovė, visų pirma atsižvelgiant į šiuos du teisės subjektus siejančius ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius (žr. 2021 m. sausio 27 d. Sprendimo *The Goldman Sachs Group / Komisija*, C-595/18 P, EU:C:2021:73, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad tuo konkrečiu atveju, kai patronuojančiajai bendrovei tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso visas konkurencijos taisyklių pažeidimą padariusios jos patronuojamosios bendrovės kapitalas, pirma, ši patronuojančioji bendrovė gali daryti lemiamą įtaką patronuojamosios bendrovės elgesiui ir, antra, egzistuoja nugincijama prezumpcija, kad patronuojančioji bendrovė faktiškai daro tokią įtaką. Tokiomis aplinkybėmis Komisijai pakanka įrodyti, jog visas arba beveik visas patronuojamosios bendrovės kapitalas priklauso patronuojančiajai bendrovei, kad būtų galima daryti prielaidą, jog patronuojančioji bendrovė faktiškai daro lemiamą įtaką patronuojamosios bendrovės komercinei politikai. Tada Komisija gali pripažinti, kad patronuojančioji bendrovė yra solidariai atsakinga už jos patronuojamajai bendrovei skirtos baudos sumokėjimą, nebent ši patronuojančioji bendrovė, kuri turi paneigti šią prezumpciją, pateiktų pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad jos patronuojamoji bendrovė rinkoje elgiasi savarankiškai (žr. 2021 m. sausio 27 d. Sprendimo *The Goldman Sachs Group / Komisija*, C-595/18 P, EU:C:2021:73, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Taigi tokia prezumpcija, nebent ji būtų paneigta, reiškia, kad faktinis patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos darymas jos patronuojamajai bendrovei yra laikomas nustatytu ir Komisija gali pirmąją pripažinti atsakinga už antrosios elgesį, nepateikdama papildomų įrodymų. Taigi faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpcijos taikymas nepriklauso nuo papildomų įrodymų, susijusių su patronuojančiosios bendrovės faktinės įtakos darymu, pateikimo (žr. 2021 m. sausio 27 d. Sprendimo *The Goldman Sachs Group / Komisija*, C-595/18 P, EU:C:2021:73, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 41 Be to, Komisija neprivalo remtis vien šia prezumpcija. Niekas nedraudžia šiai institucijai, remiantis kitais įrodymais arba tokiais įrodymais kartu su šia prezumpcija, įrodyti, kad patronuojančioji bendrovė faktiškai daro lemiamą įtaką savo patronuojamajai bendrovei (žr. 2021 m. sausio 27 d. Sprendimo *The Goldman Sachs Group / Komisija*, C-595/18 P, EU:C:2021:73, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 42 Šiuo atveju reikia priminti, kad 2015 m. sprendimo 846 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, jog priskirdama atsakomybę už nagrinėjamus pažeidimus CCPL, kaip patronuojančiajai bendrovei, ji rėmėsi atsakomybės prezumpcija, pagal kurią CCPL darė lemiamą įtaką laikotarpiu (arba laikotarpiais), kai bent vienas tiesiogiai pažeidime dalyvavęs subjektas buvo visiškai (arba beveik visiškai) kontroliuojamas šios patronuojančiosios bendrovės.
- 43 Kaip priminta šio sprendimo 30 ir 31 punktuose, 2015 m. sprendime Komisija konstatavo, kad CCPL buvo CCPL grupės kontroliuojančioji bendrovė per visą pažeidimų laikotarpį ir kad to, jog ji tiesiogiai ar netiesiogiai valdė vieną ar kelis tiesiogiai darant pažeidimą dalyvavusius grupės subjektus, pakanka, kad būtų galima preziumuoti, jog ji darė lemiamą įtaką savo patronuojamosios bendrovės elgesiui. Komisija taip pat pažymėjo, kad nors mano, jog lemiamos įtakos prezumpcijos pakanka atitinkamų subjektų atsakomybei nustatyti, ši prezumpcija buvo patvirtinta atlikus atitinkamą įmonę sudarančių subjektų teisinių, asmeninių ir ekonominių ryšių analizę.
- 44 Tarp duomenų, įrodančių teisinius, asmeninius ir ekonominius atitinkamos įmonės subjektų ryšius, Komisija, be kita ko, paminėjo tai, kad CCPL galėjo skirti visus valdybos narius ir *CCPL SpA* vykdomąjį direktorių, kad CCPL tvirtino *CCPL SpA* biudžetą ir nustatė direktorių pareigas, kad *CCPL SpA* valdyba turėjo plačiausius įprasto įmonės administravimo įgaliojimus ir paskyrė pirmininką, kuris buvo atsakingas už bendrovės strateginės krypties užtikrinimą, prižiūrint tinkamą valdybos sprendimų vykdymą, kad akcininkų susitarime aiškiai pripažinta, jog CCPL turi kontrolinį *CCPL SpA* akcijų paketą, kad smulkieji akcininkai neturėjo jokių specialių teisių ir kad likusius 6,14 % *CCPL SpA* kapitalo valdo patys CCPL bendrasavininkiai. Ji taip pat pažymėjo, kad tas pats verslo modelis buvo taikomas *Coopbox Group*.
- 45 Šiomis aplinkybėmis 2015 m. sprendimo 1.1 straipsnyje Komisija nusprendė, kad *Coopbox Group* ir CCPL pažeidė SESV 101 straipsnį, nes nuo 2002 m. birželio 18 d. iki 2007 m. gruodžio 17 d. dalyvavo darant vieną ir tęstinį pažeidimą, kurį sudaro keli atskiri pažeidimai, susiję su polistireno padėklais, skirtais mažmeninei prekybai maistu skirtų pakuočių sektoriui, ir apimančiais Italijos teritoriją.
- 46 2015 m. sprendimo 1.4 straipsnyje Komisija nusprendė, kad nuo 2004 m. gruodžio 8 d. iki 2007 m. rugsėjo 24 d. CCPL, o nuo 2004 m. lapkričio 5 d. iki 2007 m. rugsėjo 24 d. *Coopbox Eastern* pažeidė SESV 101 straipsnį, nes dalyvavo darant vieną ir tęstinį pažeidimą, kurį sudaro keli atskiri pažeidimai, susiję su polistireno padėklais, skirtais mažmeninei prekybai maistu skirtų pakuočių sektoriui, ir apimančiais Čekijos Respublikos, Vengrijos, Lenkijos ir Slovakijos teritoriją.
- 47 Šiuo pagrindu ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija už 2015 m. sprendimo 1.1 straipsnyje nurodytą pažeidimą skyrė *Coopbox Group* ir CCPL solidariai sumokėti 4 627 000 EUR baudą, už 2015 m. sprendimo 1.2 straipsnyje nurodytą pažeidimą skyrė CCPL 4 010 000 EUR baudą, o už 2015 m. sprendimo 1.4 straipsnyje nurodytą pažeidimą – *Coopbox Eastern* ir CCPL solidariai 789 000 EUR baudą, taip pat 15 000 EUR baudą tik *Coopbox Eastern*.
- 48 Taigi ji pripažino, kad CCPL yra atsakinga už visą pažeidimų laikotarpį, be kita ko, dėl to, kad tiesiogiai ar netiesiogiai valdė vieną ar kelis CCPL grupės subjektus.
- 49 Pirma, ieškovės teigia, kad Komisija padarė teisės klaidą, kai CCPL inkriminavo bendrovių *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*, kurias CCPL valdė per *CCPL SpA*, veiksmus, nenustačiusi pažeidimo *CCPL SpA* atžvilgiu.

- 50 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 38 punkte primintos jurisprudencijos, patrunuojamosios bendrovės elgesys gali būti priskiriamas patrunuojančiajai bendrovei, be kita ko, kai, nors ir turėdama savarankišką teisinį subjektiškumą, patrunuojamoji bendrovė savarankiškai nesprenžia dėl savo elgesio rinkoje, bet iš esmės laikosi nurodymų, kuriuos jai duoda patrunuojančioji bendrovė, visų pirma atsižvelgiant į šiuos du teisės subjektus siejančius ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius.
- 51 Kadangi esant tokiai situacijai patrunuojančioji bendrovė ir jos patrunuojamoji bendrovė yra to paties ekonominio vieneto narės, todėl sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, sprendimą, kuriuo skiriamos baudos, Komisija gali adresuoti patrunuojančiajai bendrovei, ir nereikalaujama įrodyti asmeninio šios bendrovės dalyvavimo darant pažeidimą (žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kitaip tariant, nebūtinai tai, jog patrunuojančioji bendrovė kurstė patrunuojamąją bendrovę padaryti pažeidimą, ir juo labiau tai, kad patrunuojančioji bendrovė dalyvavo darant pažeidimą, o būtent tai, kad jos sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, leidžia Komisijai sprendimą, kuriuo skiriamos baudos, adresuoti patrunuojančiajai bendrovei (2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 88 punktą).
- 52 Be to, remiantis jurisprudencija, šio sprendimo 39 punkte nurodyta prezumpcija taikoma ir tuo atveju, kai patrunuojančiajai bendrovei jos patrunuojamosios bendrovės kapitalas priklauso ne tiesiogiai, bet per kitas bendroves (šiuo klausimu žr. 2011 m. sausio 20 d. Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, C-90/09 P, EU:C:2011:21, 86 punktą; 2013 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Eni / Komisija*, C-508/11 P, EU:C:2013:289, 48 ir 49 punktus ir 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *GEA Group / Komisija*, T-45/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:507, 142 punktą).
- 53 Taigi iš jurisprudencijos matyti, kad Komisija gali priskirti atsakomybę už patrunuojančiajai bendrovei netiesiogiai priklausančių patrunuojamųjų bendrovių elgesį, net nekonstatuodama pažeidimo tarpinių bendrovių atžvilgiu.
- 54 Tai, kad tokios patrunuojamosios bendrovės yra valdomos per tarpinę bendrovę, kuriai neinkriminuojama jokio pažeidimo, nepaneigia prezumpcijos, kad patrunuojančioji bendrovė iš tikrųjų darė lemiamą įtaką tokių patrunuojamųjų bendrovių elgesiui, nes ji netiesiogiai dalyvauja valdant šias patrunuojamas bendroves.
- 55 Iš šio sprendimo 37 punkte primintos jurisprudencijos taip pat matyti, kad konkurencijos taisyklės pažeidęs ekonominis vienetas, sudarytas iš kelių fizinių ar juridinių asmenų, už šį pažeidimą atsako pagal asmeninės atsakomybės principą.
- 56 Taigi, priešingai, nei tvirtina ieškovės, negalima teigti, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant asmeninės atsakomybės principą dėl to, kad CCPL buvo pripažinta atsakinga už pažeidimą, kurio ji nepadarė ir kuris nebuvo inkriminuotas subjektui, per kurį ji valdė pažeidimą padariusį subjektą.
- 57 Vadinas, ginčijamame sprendime nebuvo padaryta teisės klaidos, kai Komisija CCPL inkriminavo bendrovių *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*, kurias CCPL valdo per *CCPL SpA*, veiksmus nekonstatavusi pažeidimo *CCPL SpA* atžvilgiu.

- 58 Antra, ieškovės tvirtina, kad CCPL atsakomybės už CCPL grupės bendrovių veiksmus prezumpcija netaikytina, nes nuo 2006 m. balandžio 18 d. iki pažeidimų laikotarpio pabaigos CCPL turėjo tik 93,864 % CCPL SpA akcijų.
- 59 Vis dėlto patronuojančiosios bendrovės, turinčios beveik visą savo patronuojamosios bendrovės kapitalą, situacija iš principo yra analogiška vienintelio savininko situacijai, kiek tai susiję su jos galia daryti lemiamą įtaką savo patronuojamosios bendrovės elgesiui, atsižvelgiant į ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius, kurie ją sieja su minėta patronuojamąja bendrove. Todėl šioje situacijoje Komisija turi teisę taikyti tas pačias įrodinėjimo taisykles, t. y. remtis prezumpcija, kad minėta patronuojančioji bendrovė iš tikrųjų pasinaudojo galimybe daryti lemiamą įtaką savo patronuojamosios bendrovės elgesiui. Vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad tam tikrais atvejais smulkieji patronuojamosios bendrovės akcininkai gali turėti teisių, dėl kurių būtų galima ginčyti tokią analogiją.
- 60 Viena vertus, nuo 2006 m. balandžio 18 d. iki pažeidimų laikotarpio pabaigos CCPL priklausė beveik visas CCPL SpA kapitalas, nes ji turėjo 93,864 % CCPL SpA akcijų. Kita vertus, ieškovės netvirtina ir juo labiau neįrodo, kad smulkieji akcininkai turėjo teisių CCPL SpA atžvilgiu, kurios leistų paneigti prezumpciją, kad CCPL iš tikrųjų darė lemiamą įtaką šios patronuojamosios bendrovės elgesiui.
- 61 Iš to matyti, kad ginčijamame sprendime nebuvo padaryta teisės klaidos, kai Komisija rėmėsi prezumpcija, kad CCPL buvo atsakinga už CCPL grupės bendrovių elgesį laikotarpiu, kai ji turėjo tik 93,864 % CCPL SpA akcijų.
- 62 Trečia, reikia atmesti argumentą, kad Komisija negalėjo remtis CCPL atsakomybės už CCPL grupės bendrovių elgesį prezumpcija, nes priimant 2015 m. sprendimą CCPL akcijų dalis CCPL SpA kapitale buvo dar labiau sumažinta, iki maždaug 90 %.
- 63 Prezumpcijos, leidžiančios inkriminuoti patronuojamosios bendrovės elgesį patronuojančiajai bendrovei, taikymas reiškia, kad patronuojančiosios bendrovės atsakomybė kyla dėl jos patronuojamosios bendrovės elgesio, vykdyto per pažeidimo laikotarpį, todėl patronuojančiosios bendrovės turimų patronuojamosios bendrovės akcijų dalis sprendimo, kuriuo konstatuojamas pažeidimas, priėmimo momentu neturi reikšmės.
- 64 Ketvirta, ieškovės, viena vertus, tvirtina, kad Komisija turėjo įrodyti, jog CCPL iš tikrųjų darė lemiamą įtaką CCPL grupės bendrovėms, nes ji rėmėsi tiek faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpcija, tiek aplinkybių visuma.
- 65 Vis dėlto pakanka pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 40 punkte primintos jurisprudencijos, faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpcijos taikymas nepriklauso nuo papildomų įrodymų, susijusių su patronuojančiosios bendrovės faktiniu įtakos darymu, pateikimo.
- 66 Iš šio sprendimo 41 punkte primintos jurisprudencijos taip pat matyti, kad niekas netrukdo Komisijai įrodyti, jog patronuojančioji bendrovė faktiškai daro lemiamą įtaką savo patronuojamajai bendrovei, remiantis kitais įrodymais arba tokiais įrodymais kartu su minėta prezumpcija.

- 67 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovės, dėl to, kad Komisija nurodė įvairius įrodymus, kuriais siekiama sustiprinti išvadą, jog CCPL darė lemiamą įtaką CCPL grupės bendrovėms, jai nebuvo nustatyta didesnės įrodinėjimo naštos nei tuo atveju, jeigu ji būtų rėmusis tik faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpcija.
- 68 Kita vertus, ieškovės mano, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpcija turėjo būti paneigta, kadangi CCPL iš tikrųjų nedarė lemiamos įtakos CCPL grupės bendrovėms ne tik laikotarpiu, kai jai priklausė visas su pažeidimu susijusių CCPL grupės subjektų akcinis kapitalas, bet ir tuo laikotarpiu, kai CCPL turėjo mažiau nei 100 % akcijų.
- 69 Grįsdamos šį argumentą ieškovės nurodo, kad CCPL nutraukė bet kokią bendrovių valdymo veiklą maisto pakuočių sektoriuje ir suteikė už šį sektorių atsakingoms CCPL grupės bendrovėms visišką autonomiją gamybos ir prekybos, pramonės bei valdymo srityse. Jos taip pat iš esmės nurodo, kad *Coopbox Group* generalinis direktorius visiškai savarankiškai nustato bendrovės komercinio ir strateginio valdymo politiką.
- 70 Be to, ieškovės tvirtina, kad CCPL yra kooperatinė bendrovė, kuri iš esmės veikia kaip akcininkė ir per *CCPL SpA* turi veikiančių bendrovių akcijų (o *CCPL SpA*, kaip iš dalies kontroliuojančiosios bendrovės, vaidmuo niekaip nesusijęs su jos kontroliuojamų bendrovių veikla ir kasdieniu valdymu), ir kad CCPL neatlieka jokie aktyvaus vaidmens valdant CCPL grupės bendroves.
- 71 Be to, ieškovės pabrėžia, kad CCPL buvo įmonių grupės, veikiančios šešiuose skirtinguose veiklos sektoriuose, kontroliuojančioji bendrovė, kad nei *Coopbox Group*, nei jokia kita su ginčijamais pažeidimais susijusi bendrovė niekada neinformavo CCPL apie neteisėtą veiklą ir nevykdė veiklos gavusios išankstinį jos leidimą.
- 72 Ieškovės taip pat teigia, kad nė vienas iš trijų CCPL valdybos narių, kurie tuo pat metu buvo CCPL grupės bendrovių valdybos nariai, nevykdė jokių veiklos funkcijų tose bendrovėse ir tiesiogiai ar netiesiogiai nedalyvavo susitikimuose su konkuruojančiomis įmonėmis.
- 73 Šiuo klausimu reikia priminti, pirma, jog tam, kad paneigtų lemiamos įtakos prezumpciją, patronuojančioji bendrovė turi pareikšti ieškinį dėl Komisijos sprendimo ir pateikti Sąjungos teismui vertinti visus įrodymus, susijusius su jos ir patronuojamosios bendrovės organizaciniais, ekonominiais ir teisiniais ryšiais, galinčius patvirtinti, kad jos nesudaro vieno ekonominio vieneto (žr. 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *Evonik Degussa ir AlzChem / Komisija*, C-155/14 P, EU:C:2016:446, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 74 Be to, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog veiklos nepriklausomumas savaime neįrodo, kad patronuojamoji bendrovė savo elgesį rinkoje apibrėžia nepriklausomai nuo patronuojančiosios bendrovės. Patronuojamųjų bendrovių ir jų patronuojančiųjų bendrovių užduočių pasiskirstymas ir ypač tai, kad valdymas patikėtas patronuojamosios bendrovės vietos vadovams, yra didelių įmonių, kurias sudaro daug patronuojamųjų bendrovių, galiausiai priklausančių tai pačiai kontroliuojančiajai įmonei, įprasta praktika (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 11 d. Sprendimo *RWE ir RWE Dea / Komisija*, T-543/08, EU:T:2014:627, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 75 Be to, tai, kad CCPL nedavė *CCPL SpA*, *Coopbox Group* ar *Coopbox Eastern* nurodymų dėl nagrinėjamų kartelių ar kad ji nežinojo apie šiuos kartelius, pagal jurisprudenciją savaime negali paneigti lemiamos įtakos prezumpcijos (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Ori Martin ir SLM / Komisija*, C-490/15 P ir C-505/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:678, 59 ir 60 punktus).
- 76 Vadinas, nepagrįsti teiginiai, kad CCPL nutraukė bet kokią valdymo veiklą maisto pakuočių sektoriuje ir už šį sektorių atsakingoms CCPL grupės bendrovėms suteikė visišką savarankiškumą, net jeigu ji pati ar *CCPL SpA* neatliko jokio aktyvaus vaidmens valdant bendroves *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*, negali paneigti prezumpcijos, kad lemiamą įtaką iš tikrųjų buvo daroma.
- 77 Antra, reikia priminti, kad Sąjungos teismas nusprendė, jog atstovavimas patronuojančiajai bendrovei jos patronuojamosios bendrovės valdymo organuose yra svarbus faktinės jos komercinės politikos kontrolės įrodymas (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Socitrel ir Companhia Previdente / Komisija*, T-413/10 ir T-414/10, EU:T:2015:500, 213 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 78 Taigi ieškovių argumentus, susijusius su tuo, kad trys CCPL valdybos nariai, kurie tuo pat metu buvo ir CCPL grupės bendrovių valdybos nariai, nevykdė jokių veiklos funkcijų, reikia atmesti.
- 79 Dėl tos pačios priežasties atmestinas ir argumentas, kad nė viename iš šios bylos dokumentų nėra duomenų apie šių CCPL valdybos narių dalyvavimą kurios nors CCPL grupės įmonės valdymo veikloje.
- 80 Trečia, kadangi patronuojančioji bendrovė gali būti laikoma atsakinga už patronuojamosios bendrovės padarytą pažeidimą netgi tuomet, kai grupėje yra daug veiklą vykdančių bendrovių (žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Shell Petroleum ir kt. / Komisija*, T-343/06, EU:T:2012:478, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), tai, kad CCPL buvo įmonių grupės, veikiančios šešiuose skirtinguose verslo sektoriuose, kontroliuojančioji bendrovė, nekliudo jai inkriminuoti *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* pažeidimų.
- 81 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pačių ieškovių pateiktų įrodymų nepakanka Komisijos taikytai prezumpcijai, kad CCPL darė lemiamą įtaką CCPL grupės bendrovėms, paneigti.
- 82 Taigi pirmojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta ir pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu

- 83 Ieškovių teigimu, ginčijamas sprendimas iš esmės prieštarauja proporcingumo, teisingumo, baudų individualizavimo ir diferencijavimo, racionalumo ir vienodo požiūrio principams, nes Komisija taikė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatytą 10 % apyvartos viršutinę ribą kiekvienam pažeidimui atskirai, ir kad dėl tokio šio 10 % apyvartos viršutinės ribos taikymo metodo Komisija joms skyrė daug didesnes baudas nei kitoms susijusioms įmonėms.
- 84 Komisija ginčija šiuos argumentus.

- 85 Šiame kontekste, pirmiausia kalbant apie 10 % viršutinės ribos taikymą kiekvienam pažeidimui atskirai, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį kiekvienai įmonei – pažeidimo dalyvei – skiriama bauda negali viršyti 10 % jos bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais metais.
- 86 Remiantis jurisprudencija, tai, ar tam tikri neteisėti veiksmai yra vertinami kaip vienas ir tas pats pažeidimas, ar kaip keli atskiri pažeidimai, iš esmės turi įtakos galimai sankcijai, nes, konstatavus kelis atskirus pažeidimus, gali būti skirtos kelios atskiros baudos, kiekvieną kartą laikantis Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatytų ribų, t. y. neperžengiant 10 % ribos nuo apyvartos per paskutinius ūkinius metus, ėjusius iki sprendimo priėmimo (žr. 2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, T-27/10, EU:T:2014:59, 230 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 87 Be to, Komisija viename sprendime gali konstatuoti du atskirus pažeidimus ir skirti dvi baudas, kurių bendra suma yra didesnė nei Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta viršutinė 10 % riba, jeigu kiekvienos baudos dydis neviršija minėtos ribos. Taikant minėtą viršutinę 10 % ribą nėra svarbu, ar už atskirus Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimus baudžiama per vieną procedūrą, ar per atskiras procedūras skirtingu metu, nes viršutinė 10 % riba taikoma kiekvienam SESV 101 straipsnio pažeidimui (2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, T-27/10, EU:T:2014:59, 231 ir 232 punktai).
- 88 Kadangi 10 % viršutinės ribos taikymas atskirai kiekvienam pažeidimui atitinka Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį, kaip ji išaiškinta jurisprudencijoje, šis ieškovių argumentas neįrodo, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja proporcingumo, teisingumo, baudų individualizavimo ir diferencijavimo, racionalumo ir vienodo požiūrio principams.
- 89 Antra, dėl ieškovėms skirtos baudos dalies (palyginti su jų bendra apyvarta), kuri yra daug didesnė už kitoms atitinkamoms įmonėms paskirtas baudas, reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją proporcingumo ir vienodo požiūrio principams neprieštarauja tai, kad pagal bazinės baudos dydžio apskaičiavimo metodą, numatytą 2006 m. gairėse, įmonei skiriama bauda sudaro didesnę bendros apyvartos procentinę dalį nei baudos, kurios atitinkamai skirtos kiekvienai kitai įmonei. Taikant šį apskaičiavimo metodą, grindžiamą ne bendra atitinkamų įmonių apyvarta, išryškėja šių įmonių skirtumai, kiek tai susiję su šios apyvartos ir joms skirtų baudų dydžio santykiu (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 64 punktą).
- 90 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad nustatydamas baudų dydį tuo atveju, kai tokios baudos skiriamos kelioms darant tą patį pažeidimą dalyvavusioms įmonėms, Komisija neprivalo užtikrinti, kad galutiniai baudų dydžiai diferencijuotų atitinkamas įmones pagal bendrą jų apyvartą (žr. 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 91 Dėl tariamo vienodo požiūrio principo pažeidimo, kuriuo remiasi ieškovės, reikia pažymėti, kad vien procentinės dalies, kurią bauda sudaro bendroje atitinkamų įmonių apyvartoje, skirtumas savaime negali būti pakankamas motyvas Komisijai nukrypti nuo apskaičiavimo metodo, kurį ji pati nustatė. Tai būtų naudinga tam tikroms įmonėms, remiantis kriterijumi, neturintiu reikšmės pažeidimo sunkumui ir trukmei. Kiek tai susiję su baudos dydžio nustatymu, pažymėtina, kad taikant skirtingus apskaičiavimo metodus negali būti diskriminuojamos įmonės, kurios dalyvavo

sudarant susitarimą ar derinant veiksmus ir taip pažeidė SESV 101 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 92 Taigi tariami skirtumai tarp, pirma, ieškovėms skirtų baudų ir jų bendros apyvartos santykio, ir, antra, kitoms atitinkamoms įmonėms skirtų baudų ir jų apyvartos santykio, negali įrodyti, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant proporcingumo ir vienodo požiūrio principus.
- 93 Be to, kalbant apie argumentą, kad 2015 m. sprendimu *Vitembal* grupės įmonėms paskirta nedidelė bauda įrodo, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant vienodo požiūrio principą, reikia priminti, jog pagal vienodo požiūrio principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, jei toks vertinimas nėra objektyviai pagrįstas (2014 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Guardian Industries ir Guardian Europe / Komisija*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, 51 punktas).
- 94 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovės netvirtina, jog Komisija atitinkamoms įmonėms taikė skirtingus skaičiavimo metodus. Vienintelis ieškovių pateiktas argumentas, susijęs su bendra atitinkamiems subjektams paskirtų baudų suma, palyginti su jų atitinkama bendra apyvarta, kaip nurodyta šio sprendimo 92 punkte, yra nepakankamas tariamai diskriminacijai įrodyti. Kadangi ieškovės nepateikė jokių kitų duomenų apie faktines ir teisines aplinkybes, į kurias Komisija būtų atsižvelgusi apskaičiuodama baudų dydį, reikia konstatuoti, kad jos neįrodė, jog kitų atitinkamų bendrovių, be kita ko, *Vitembal* grupės bendrovių, finansinė padėtis buvo panaši į jų pačių padėtį, todėl, remiantis šio sprendimo 93 punkte nurodyta jurisprudencija, jų argumentas turi būti atmestas.
- 95 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovių argumentai neįrodo, kad Komisija padarė teisės klaidą, kai atskirai kiekvienam pažeidimui taikė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatytą viršutinę 10 % apyvartos ribą.
- 96 Vadinasi, antrasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo, iš esmės grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu ir akivaizdžiomis klaidomis vertinant ieškovių pajėgumą mokėti

- 97 Ieškovės teigia, kad Komisijos atliktas jų pajėgumo mokėti vertinimas yra nepakankamai motyvuotas, ir priekaištauja Komisijai padarius akivaizdžių šio pajėgumo mokėti vertinimo klaidų.
- 98 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 99 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2006 m. gairių 35 punkte „Mokumas“ nustatyta:

„Išskirtinėmis aplinkybėmis Komisija gali, jeigu yra to prašoma, atsižvelgti į ypatingoje finansinėje ir socialinėje padėtyje atsidūrusios įmonės nepajėgumą mokėti baudą. Komisija jokiu būdu nemažins baudos vien konstatavusi, kad įmonė atsidūrė nepalankioje ar nuostolingoje finansinėje situacijoje. Baudą sumažinti bus galima tik remiantis objektyviais įrodymais, kad baudos skyrimas pagal šiose Gairėse numatytas sąlygas sukels nepataisomą pavojų susijusios įmonės ekonominiam gyvybingumui ir visiškai nuvertins jos turta.“

- 100 Remiantis suformuota jurisprudencija, priėmusi elgesio taisykles, pavyzdžiui, gaires, ir apie jas pranešusi viešai paskelbdama, jog nuo šio momento taikys jas atvejams, kuriems skirtos šios taisyklės, Komisija savanoriškai apriboja savo diskreciją ir negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju gali būti nubausta už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos principų, pažeidimą (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija*, T-393/10, EU:T:2015:515, 287 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 101 Be to, reikia iš karto pažymėti, kad pagal 2006 m. gairių 35 punktą bauda gali būti sumažinta tik esant išskirtinėms aplinkybėms ir šiose gairėse nurodytomis sąlygomis. Pirma, turi būti įrodyta, kad skirta bauda „sukels nepataisomą pavojų susijusios įmonės ekonominiam gyvybingumui ir visiškai nuvertins jos turtą“. Antra, taip pat turi būti įrodyta „ypatinga finansinė ir socialinė padėtis“. Dar daugiau, reikia priminti, kad šios dvi sąlygų grupės anksčiau jau buvo patvirtintos Sąjungos teismų (2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija*, T-393/10, EU:T:2015:515, 288 punktas).
- 102 Dėl pirmos sąlygų grupės buvo nuspręsta, kad iš principo apskaičiuodama už konkurencijos taisyklių pažeidimą skirtinos baudos dydį Komisija neprivalo atsižvelgti į nuostolingą įmonės finansinę padėtį, nes tokios pareigos pripažinimas reikštų, jog prasčiausiai prie rinkos sąlygų prisitaikiusioms įmonėms būtų suteikiamas nepagrįstas konkurencinis pranašumas (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija*, T-393/10, EU:T:2015:515, 289 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 103 Iš tikrųjų, jei taip būtų, šioms įmonėms būtų suteiktas pranašumas kitų veiksmingesnių ir geriau valdomų įmonių sąskaita. Dėl šios priežasties vien nepalankios arba nuostolingos atitinkamos įmonės finansinės padėties konstatavimo nepakanka grindžiant prašymą, kuriuo siekiama, kad Komisija atsižvelgtų į jos nepajėgumą mokėti ir sumažintų baudą (2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija*, T-393/10, EU:T:2015:515, 290 punktas).
- 104 Be to, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad pagal Sąjungos teisę Sąjungos valdžios institucijai savaime nedraudžiama imtis priemonės, kuri lemtų konkrečios įmonės bankrotą ar likvidavimą. Nors dėl šios procedūros gali būti pažeisti savininkų arba akcininkų finansiniai interesai, tai nereiškia, kad asmeniniai, materialūs ir nematerialūs įmonės elementai taip pat praras savo vertę (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija*, T-393/10, EU:T:2015:515, 291 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 105 Remiantis šia jurisprudencija, galima daryti išvadą, kad tik asmeninių, materialių ir nematerialių įmonės elementų, kitaip sakant, jos turto vertės praradimo atveju, apskaičiuojant baudos dydį būtų galima pateisinti atsižvelgimą į galimą bankrotą ar likvidavimą dėl šios baudos skyrimo (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija*, T-393/10, EU:T:2015:515, 292 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 106 Bendrovės likvidavimas nebūtinai lemia atitinkamos įmonės išnykimą. Kaip įmonė, ji gali ir toliau egzistuoti padidinus bendrovės kapitalą arba kitam ūkio subjektui perėmus visą jos turtą. Toks perėmimas gali įvykti arba įsigijus įmonę savo noru, arba priverstinai pardavus veiklą vykdančios bendrovės turtą (2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija*, T-393/10, EU:T:2015:515, 293 punktas).

- 107 Taigi 2006 m. gairių 35 punkte padarytą nuorodą į atitinkamos įmonės turto nuvertėjimą reikia suprasti kaip apimančią situaciją, kai įmonės perėmimas šio sprendimo 106 punkte nurodytomis sąlygomis atrodo mažai tikėtinas ar net neįmanomas. Tokiu atveju įmonės turto elementai bus siūlomi parduoti atskirai ir gali būti, kad neatsiras jokie didelės jų dalies pirkėjo arba geriausiu atveju jie bus parduoti tik už labai mažą kainą (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt.* / Komisija, T-393/10, EU:T:2015:515, 294 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 108 Dėl antros sąlygų grupės, susijusios su ypatinga finansine ir socialine padėtimi, remiantis jurisprudencija daroma nuoroda į galimas baudos sumokėjimo pasekmes, be kita ko, kiek tai susiję su nedarbo padidėjimu arba atitinkamos įmonės tiekėjų ir klientų ekonominių sektorių nuosmikiu (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt.* / Komisija, T-393/10, EU:T:2015:515, 295 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 109 Taigi, jei pirma nurodytos kumuliacinės sąlygos būtų įvykdytos, baudos, dėl kurios įmonė gali išnykti, skyrimas prieštarautų 2006 m. gairių 35 punkte siekiamam tikslui. Dėl šios priežasties šio punkto taikymas atitinkamoms įmonėms yra konkreti proporcingumo principo išraiška sankcijų už konkurencijos taisyklių pažeidimus srityje (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westfälische Drahtindustrie ir kt.* / Komisija, T-393/10, EU:T:2015:515, 296 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 110 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia vertinti ieškovių argumentus, kuriais ginčijamas ginčijamo sprendimo teisėtumas.
- 111 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 3.4.2 punkte atlikusi ieškovių pajėgumo mokėti ekonominę ir finansinę analizę ir galimos baudos poveikio jų ekonominiam gyvybingumui analizę Komisija to sprendimo 90 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad, nepaisant nedidelių CCPL grupės mokumo ir pelningumo rodiklių ir bendros ginčijamų baudų dydžio reikšmės, palyginti su grupės dydžiu, ši grupė turėjo pakankamai likvidaus turto, kad galėtų sumokėti visą šių baudų sumą, ir kad tikimybė, jog kils grėsmė šios grupės ekonominiam gyvybingumui, yra nedidelė.
- 112 Grįsdama savo išvadą dėl pakankamo likvidumo Komisija ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamosios dalies a punkte pirmiausia nurodė, kad 2018 ir 2019 m. CCPL grupė turėjo didelį grynujų pinigų likutį – atitinkamai 18,6 mln. EUR ir 22,8 mln. EUR. Šio sprendimo 90 konstatuojamosios dalies b punkte ji nurodė, kad šios grupės vidutinis likvidaus turto likutis 2014–2018 m. laikotarpiu, t. y. apie 11,6 % šios grupės vidutinės metinės apyvartos, yra geras rodiklis, leidžiantis daryti išvadą, kad likvidumo lygio pakako trumpalaikiams išsipareigojimams įvykdyti ir išlaidoms padengti, taip pat užtikrinti veiklos tęstinumą ir išvengti laikino likvidaus turto trūkumo. To sprendimo 90 konstatuojamosios dalies c punkte ji nurodė, kad tokią pačią išvadą galima padaryti remiantis likvidaus turto likučio ir pardavimo santykiu. To paties sprendimo 90 konstatuojamosios dalies d punkte ji pažymėjo: kadangi likvidų turtą daugiausia valdė aptariamoms grupės kontroliuojančiosios bendrovės, kurios iš esmės neturėjo darbuotojų ir kurių apyvarta buvo labai maža, mažai tikėtina, kad baudos mokėjimas iš grupės lygmeniu turimo likvidaus turto pakenktų dviejų pagrindinių grupėje veiklą vykdančių bendrovių ekonominiam gyvybingumui. Ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamosios dalies e punkte ji pabrėžė, kad savo pastabose ir atsakymuose CCPL nenurodė jokio konkretaus likvidaus turto poreikio, siekiant įveikti dėl Covid-19 pandemijos kilusius sunkumus arba įgyvendinti 2020–2023 m. restruktūrizavimo planą. Galiausiai ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamosios dalies f punkte ji nurodė, kad nors aiškiai prašė CCPL pateikti pastabas dėl šios grupės pajėgumo sutelkti finansinius išteklius baudoms sumokėti, CCPL nei atsakė, nei nurodė priežastis, dėl kurių ji

negali panaudoti grupės lygmeniu turimo likvidaus turto šiam mokėjimui. Šiuo klausimu Komisija pridūrė, kad reikia atsižvelgti ir į 5 942 084 EUR sumą, kurią ji 2019 m. spalio 7 d. grąžino CCPL, vykdydama 2019 m. liepos 11 d. Sprendimą *CCPL ir kt. / Komisija* (T-522/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:500).

Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos pareigos motyvuoti pažeidimu

- 113 Ieškovės iš esmės tvirtina, kad ginčijamame sprendime nenurodyta motyvų, dėl kurių nebuvo atsižvelgta į jų neigiamą grynąjį apyvartinį kapitalą, į tai, kad, nepaisant didelių skolų, CCPL likvidaus turto pakanka, į preliminarių duomenų, susijusių su *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* likvidžiu turtu, poveikį arba į analizę, kurią ieškovės atliko atsakyme į penktąjį prašymą pateikti informacijos, kiek tai susiję su baudos pagrįstumu.
- 114 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 115 Reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti jį priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes, be kita ko, į akto turinį, į nurodytų motyvų pobūdį ir į asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, su kuriais aktas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir kontekstą bei visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės nuostatas (žr. 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Philips / Komisija*, T-92/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:605, 102 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 116 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamosios dalies, primintos šio sprendimo 112 punkte, Komisija aiškiai ir nedviprasmiškai motyvavo išvadą, kad ieškovės neįrodė, jog negali panaudoti CCPL grupės likvidaus turto baudoms sumokėti, nesukeldamos grėsmės savo gyvybingumui. Komisijos atliktas preliminarių duomenų dėl *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* likvidaus turto vertinimas pateiktas ginčijamo sprendimo 86 ir 92 konstatuojamosiose dalyse; jose iš dalies pakartojama informacija, kurią pateikė ieškovės, atsakydamos į penktąjį prašymą pateikti informacijos. Be to, Komisijai nenustatyta bendros pareigos tame sprendime pareikšti nuomonę dėl visų dokumentų ar informacijos, kurių ji paprašė iš šalių per administracinę procedūrą.
- 117 Komisija neprivalo pareikšti nuomonės dėl visų suinteresuotųjų asmenų jai pateiktų argumentų – pakanka, kad ji išdėstytų faktus ir teisinius argumentus, turinčius esminę reikšmę, atsižvelgiant į sprendimo struktūrą (žr. 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Philips / Komisija*, T-92/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:605, 103 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 118 Taigi Komisijos vertinimas dėl ieškovių pajėgumo mokėti yra pakankamai motyvuotas.
- 119 Vadinasi, trečiojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo pagrindo antros dalies, grindžiamos akivaizdžiomis ieškovių pajėgumo mokėti vertinimo klaidomis

- 120 Iš pradžių reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 102–107 punktuose nurodytos jurisprudencijos, siekdamos įrodyti, kad ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi jų pajėgumo mokėti vertinimo klaida, ieškovės turi įrodyti, kad, priešingai, nei nusprendė Komisija, iš viso 9 441 000 EUR siekiančios baudos sumokėjimas nepataisomai pakenktų jų ekonominiam gyvybingumui ir dėl to jų turtas visiškai nuvertėtų.
- 121 Pirma, ieškovės iš esmės teigia, kad ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamosios dalies a, e ir f punktuose padarytos išvados, kad jos nepateikė prašomų 2020–2023 m. laikotarpio preliminarių duomenų, o tai pateisina atsižvelgimą į 2018 ir 2019 m. turėtą likvidaus turto lygį, ir kad CCPL grupė nenurodė, kodėl negali panaudoti grupės lygmeniu turimo likvidaus turto baudai sumokėti, yra faktiškai klaidingos.
- 122 Ieškovės primena jų susirašinėjimo su Komisija turinį, siekdamos užginčyti ginčijamame sprendime padarytą išvadą, kad CCPL nenurodė jokio konkretaus likvidaus turto poreikio, kad būtų galima įveikti dėl Covid-19 pandemijos kilusius sunkumus arba įgyvendinti 2020–2023 m. restruktūrizavimo planą.
- 123 Toliau ieškovės tvirtina pateikusios *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*, kurių pardavimai sudarė 94 % 2019 finansinių metų konsoliduotos apyvartos, preliminarius duomenis iki 2023 m., kurių Komisija neanalizavo.
- 124 Jos iš esmės priduria, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną preliminarūs duomenys apie visą CCPL grupę nebuvo prieinami visų pirma dėl to, kad kitos grupės bendrovės nebeveikė rinkoje ir tik pardavinėjo savo turtą, o gautas ir paskirstytas sumas naudojo skoloms pagal restruktūrizavimo planą grąžinti.
- 125 Galiausiai ieškovės primena savo susirašinėjimo su Komisija turinį, ginčydamos ginčijamame sprendime padarytą išvadą, kad CCPL grupė neatsakė ir nenurodė priežasčių, dėl kurių negalėjo panaudoti grupės lygmeniu turimo likvidaus turto baudai sumokėti.
- 126 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 127 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovės pripažįsta, jog per administracinę procedūrą pateikė tik tuos *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* preliminarius duomenis, kurie susiję su 2020–2023 m. laikotarpiu, nes preliminarūs duomenys apie visą CCPL grupę nebuvo prieinami arba reikšmingi.
- 128 Taigi Komisijai negalima priekaištauti dėl to, kad ji konstatavo, jog ieškovės nepateikė prašomų konsoliduotų preliminarių duomenų už 2020–2023 m.
- 129 Dėl ieškovių argumento, kad preliminarūs duomenys apie visą CCPL grupę neturėjo reikšmės, svarbu pabrėžti, kad vertindama įmonių grupės pajėgumą mokėti Komisija turi atsižvelgti į visų šios grupės subjektų finansinę padėtį, nes siekiant sumokėti baudas gali būti panaudoti visų šių subjektų ištekliai (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Rubinetteria Cisal / Komisija*, T-368/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:460, 118 punktą ir 2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *Italmobiliare ir kt. / Komisija*, T-523/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:499, 180–182 punktus).

- 130 Juo labiau kad, kaip pažymi Komisija, 2019 m. pabaigoje 96 % CCPL grupės likvidaus turto buvo sukaupta ne *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*.
- 131 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovės, preliminarūs duomenys, susiję su kitomis grupės bendrovėmis nei *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*, be kita ko, duomenys, susiję su turto pardavimu, buvo reikšmingi vertinant CCPL grupės pajėgumą mokėti.
- 132 Dėl tos pačios priežasties atmetinas ieškovių argumentas, kad vertinant CCPL grupės pajėgumą mokėti negalėjo būti atsižvelgta į *CCPL SpA* išteklius, nes ši bendrovė nebuvo ginčijamo sprendimo adresatė.
- 133 Be to, ieškovės teigia, kad iš jų atsakymų į prašymus pateikti informacijos matyti, jog CCPL grupės finansiniai ištekliai negalėjo būti panaudoti baudai sumokėti. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad A.22 priede nurodytame ir ieškovių minimame 2020 m. liepos 31 d. jų atsakyme į penktąjį Komisijos prašymą pateikti informacijos apsiribota tik banko skolos ir grynojo turto ataskaita, taip pat CCPL grupės pelningumo, kapitalizacijos, mokumo ir likvidumo vertinimu, nenurodant priežasčių, dėl kurių ieškovės manė, kad CCPL grupės likvidus turtas ir ištekliai dėl restruktūrizavimo plano negali būti panaudoti baudoms sumokėti.
- 134 Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad ginčijamame sprendime padaryta išvada, jog CCPL grupė nenurodė priežasčių, dėl kurių negalėjo panaudoti grupės lygmeniu turimo likvidaus turto baudai sumokėti, yra faktiškai klaidinga.
- 135 Taigi reikia atmesti ieškovių argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida, nes Komisija rėmėsi klaidingomis faktinėmis aplinkybėmis, tame sprendime nurodydama, kad ieškovės nepateikė prašomų konsoliduotų preliminarių duomenų už 2020–2023 m. ir kad CCPL grupė nenurodė priežasčių, dėl kurių negalėjo panaudoti grupės lygmeniu turimo likvidaus turto baudai sumokėti.
- 136 Antra, ieškovės iš esmės tvirtina, kad ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida, nes Komisija atsižvelgė į CCPL grupės 2018 ir 2019 finansinių metų likvidaus turto likučius, nepaisydama jos skolų ir to, kad šio likvidaus turto negalima panaudoti kitiems tikslams, išskyrus restruktūrizavimo plane numatytų skolų grąžinimą, nors šie duomenys, įrodantys, kad įsipareigojimų lygis gerokai viršijo turto lygį, buvo išsamiai pateikti per administracinę procedūrą.
- 137 Be to, ieškovės iš esmės tvirtina, kad yra klaidinga atsižvelgti į 2014–2018 m. vidutinį likvidaus turto likutį, nes šis likvidus turtas nebuvo lėšos, kurias būtų galima nedelsiant ir laisvai panaudoti, ir jis turėjo būti skirtas ieškovių skoloms grąžinti pagal restruktūrizavimo plane numatytus įsipareigojimus.
- 138 Dėl tos pačios priežasties ieškovės taip pat nurodo, kad ginčijamas sprendimas yra klaidingas, nes jame remiamasi likvidaus turto likučio ir pardavimo santykiu, siekiant nustatyti, ar esama likvidaus turto baudoms sumokėti.
- 139 CCPL grupę šiuo metu sudaro tik kontroliuojančiosios arba iš dalies kontroliuojančiosios bendrovės, kurios nevykdo veiklos rinkoje, kitos bendrovės, nevykdančios jokios veiklos, išskyrus savo atitinkamo nekilnojamojo turto pardavimą, gaunančios likvidaus turto beveik vien tik parduodant savo turtą pagal restruktūrizavimo planą, ir dvi pavienės veiklą vykdančios bendrovės (*Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*), kurios vienintelės generuoja veiklos lėšas iš įprastos prekių ir paslaugų pardavimo klientams trečiosioms šalims veiklos.

- 140 Viena vertus, ieškovės nurodo, kad likvidus turtas, gautas iš nekilnojamojo turto pardavimo, yra nenaudotinas, nes skirtas skolai pagal restruktūrizavimo planą grąžinti, o veiklą vykdančių bendrovių gautas likvidus turtas sudarė tik 1,4 mln. EUR.
- 141 Kita vertus, ieškovės teigia, kad likvidaus turto likučio ir pardavimo santykis neleidžia įvertinti pajėgumo patenkinti likvidumo poreikius, nes likvidumas priklauso nuo konkrečios galimybės parduoti likutinį turtą, pareigos beveik visą parduodamą turtą priskirti restruktūrizavimo planui ir nuo to, kad parduodamo turto yra nedaug ir jis nėra patrauklus.
- 142 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 143 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 135 punkto, ieškovės nepateikė prašomų konsoliduotų preliminarinių duomenų už 2020–2023 m. ir nenurodė priežasčių, dėl kurių negalėjo panaudoti grupės lygmeniu turimo likvidaus turto ginčijamu sprendimu paskirtoms baudoms sumokėti.
- 144 Šiomis aplinkybėmis Komisijai negalima priekaištauti dėl to, kad ji atsižvelgė į CCPL grupės 2018 ir 2019 m. likvidaus turto likutį, nepaisydama jos skolų ir to, kad šio turto likučio negalima panaudoti kitiems tikslams nei restruktūrizavimo plane numatytoms skoloms grąžinti.
- 145 Be to, remiantis šio sprendimo 102 punkte nurodyta jurisprudencija, pažymėtina, kad apskaičiuodama už konkurencijos taisyklių pažeidimą skirtinos baudos dydį Komisija iš principo neprivalo atsižvelgti į nuostolingą įmonės finansinę padėtį, nes tokios pareigos pripažinimas reikštų, jog prasčiausiai prie rinkos sąlygų prisitaikiusioms įmonėms būtų suteikiamas nepagrįstas konkurencinis pranašumas.
- 146 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovės, vien to, kad įsipareigojimai gerokai viršija turtą, nepakanka įrodyti, jog baudų skyrimas sukeltų nepataisomą pavojų atitinkamų įmonių ekonominiam gyvybingumui ir kad dėl to atitinkamų įmonių turtas visiškai nuvertėtų, kaip tai suprantama pagal 2006 m. gairių 35 dalį.
- 147 Be to, reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 84 konstatuojamosios dalies, vertindama ieškovių pajėgumą mokėti Komisija atsižvelgė į ieškovių skolų dydį.
- 148 Trečia, ieškovės ginčija galimybę apskaičiuojant baudą panaudoti visus likusius išteklius, neįtrauktus į restruktūrizavimo planą, įskaitant Komisijos grąžintus ir šio sprendimo 12 punkte nurodytus 5 942 084 EUR, pajamas, gautas pardavus *Erzelli Energia Srl* (ginčijamo sprendimo 91 konstatuojamojoje dalyje įvertintas 1,4 mln. EUR), taip pat pajamas, gautas pardavus *Refincoop Srl* akcijas, jei bendrovė būtų parduota.
- 149 Šie ištekliai, kurie nebuvo įtraukti į restruktūrizavimo planą, yra vienintelės sumos, kuriomis galima užtikrinti *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* išlikimą, leidžiant joms atlikti investicijas, nes alternatyvių finansavimo šaltinių nėra.
- 150 Ieškovės taip pat pabrėžia, kad vienintelis likvidus turtas, į kurį buvo galima atsižvelgti ir kuris 2020–2023 m. laikotarpiu buvo vertinamas 1,8 mln. EUR, buvo tas, kurį gavo dvi veiklą vykdančios CCPL grupės bendrovės, t. y. *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*; jos turėjo itin ribotas galimybes generuoti grynųjų pinigų srautus, kurie galėjo būti naudojami ne veiklai valdyti, o kitiems tikslams. Šiuo klausimu ieškovės nurodo, kad *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* likvidaus turto nepakanka jų kasdienėms valdymo operacijoms padengti.

- 151 Ieškovių teigimu, baudų sumokėjimas, be kita ko, naudojant išteklius, kurie neįtraukti į restruktūrizavimo planą, šioms bendrovėms kliudytų ne tik padengti tam tikras būtinas veiklos išlaidas, bet ir atlikti investicijas, reikalingas jų gamykloms modernizuoti, technologijoms plėsti ir išlikti.
- 152 Be to, ieškovės ginčija ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamosios dalies d punkte Komisijos padarytą išvadą, kad mažai tikėtina, jog baudos sumokėjimas panaudojant grupės lygmeniu turimą likvidų turtą pakenktų dviejų pagrindinių veiklą vykdančių grupės bendrovių ekonominiam gyvybingumui.
- 153 Pirma, ieškovės pabrėžia, kad 2019 m. gruodžio 31 d. likvidus turtas sudarė vos šeštadalį vien finansinės skolos, prie kurios dar reikia pridėti nefinansinę skolą, įskaitant skolas tiekėjams.
- 154 Antra, ieškovės primena, kad beveik visą CCPL grupę sudaro rinkoje nebeveikiančios bendrovės, kurios negauna pajamų ir einamajai veiklai skiria labai mažą likutinį likvidų turtą, kad būtų užbaigtas restruktūrizavimo planas.
- 155 Trečia, dėl to, kad abiejų veiklą vykdančių bendrovių (*Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*) skolos daugiau kaip dešimt kartų viršija jų likvidaus turto vertę, kurio nepakanka kasdienėms valdymo operacijoms padengti, CCPL turėtų atlikti grynųjų pinigų injekcijas, todėl kontroliuojančiųjų bendrovių likvidaus turto panaudojimas baudai sumokėti neišvengiamai pakenktų *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* pelningumui.
- 156 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 157 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, remiantis šio sprendimo 101 punkte priminta jurisprudencija, tam, kad bauda būtų sumažinta pagal 2006 m. gairių 35 punktą, turi būti įrodyta, kad baudos skyrimas sukeltų nepataisomą pavojų atitinkamos įmonės ekonominiam gyvybingumui ir dėl to visiškai nuvertėtų jos turtas.
- 158 Kadangi baudos sumažinimas gali būti pateisinamas tik siekiu išvengti nepataisomo pavojaus atitinkamos įmonės ekonominiam gyvybingumui ir visiško jos turto nuvertėjimo, ketinimas atlikti investicijas, skirtas CCPL grupės veikiančių bendrovių plėtrai, arba mokėjimai, kuriais siekiama nepakenkti jų pelningumui, iš esmės negali pateisinti tokio baudos sumažinimo.
- 159 Ieškovės neteigė, kad tokios investicijos buvo būtinos joms veikti ir kad jos negalėjo būti atidėtos nesukeliant nepataisomo pavojaus atitinkamų bendrovių ekonominiam gyvybingumui. Tas pats pasakytina apie mokėjimus, atliktus siekiant nepakenkti atitinkamų įmonių pelningumui.
- 160 Iš to matyti, kad ieškovių argumentas, susijęs su būtinybe į restruktūrizavimo planą neįtrauktus išteklius skirti investicijoms į *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern*, kad būtų užtikrintas jų veikimas ar pelningumas, turi būti atmestas.
- 161 Taip pat atmestini argumentai, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes neatsižvelgė į neigiamą CCPL grupės grynąjį apyvartinį kapitalą, manydama, kad 2018 m. biudžete numatytas 16,4 mln. EUR atidėjimas baudoms sumokėti negali būti laikomas nauju likvidžiu turtu, arba argumentai dėl didesnio baudų poveikio jos apyvartai vertinant santykinę vertę, palyginti su 2015 m. sprendimu paskirtomis baudomis.

- 162 Ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamojoje dalyje Komisijos nurodyti ir šio sprendimo 112 punkte priminti elementai, kaip antai 2018 ir 2019 m. grynąjų pinigų likučiai, siekiantys atitinkamai 18,6 mln. EUR ir 22,8 mln. EUR, vidutinis likvidaus turto likutis 2014–2018 m. laikotarpiu, t. y. apie 11,6 % vidutinės metinės grupės apyvartos, kurių ieškovės neginčia, Komisijos nuomone, yra geras rodiklis, kad likvidumo lygis buvo pakankamas trumpalaikiams išpareigojimams vykdyti ir išlaidoms padengti, veiklos tęstinumui užtikrinti ir išvengti laikino likvidaus turto trūkumo.
- 163 Be to, reikia pažymėti, kad po to, kai Komisija informavo ieškoves apie ketinimą priimti naują sprendimą skirti joms baudas, 2019 m. spalio 7 d. joms buvo grąžinta 5 942 084 EUR suma, kurią jos buvo laikinai sumokėjusios pagal 2015 m. gruodžio 15 d. Nutartį byloje *CCPL ir kt. / Komisija* (T-522/15 R, EU:T:2015:1012). Iš to matyti, kad papildoma suma, kurią reikia sumokėti, kad būtų pasiekta bendra nagrinėjamų baudų suma, yra mažesnė nei 3,5 mln. EUR.
- 164 Atsižvelgiant į bendrą CCPL grupės finansinę padėtį ir ypač į tai, kad esama išteklių, kurių nebuvo įtraukta į restruktūrizavimo planą (ir ieškovės to neginčijo), ieškovių argumentai neįrodo, kad baudų mokėjimas galėjo sukelti nepataisomą pavojų CCPL grupės ekonominiam gyvybingumui.
- 165 Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovių teiginys, jog *Coopbox Group* ir *Coopbox Eastern* generuojamo likvidaus turto nepakanka jų kasdienėms valdymo operacijoms padengti, yra nepakankamai pagrįstas, todėl Bendrasis Teismas negali jo laikyti įrodytu.
- 166 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovės neįrodė, kad, priešingai, nei nusprendė Komisija, sumokėjus iš viso 9 441 000 EUR baudas būtų sukeltas nepataisomas pavojus jų ekonominiam gyvybingumui, o jų turtas visiškai nuvertėtų.
- 167 Taigi trečiasis pagrindas turi būti atmestas.
- 168 Subsidiariai ieškovės Bendrojo Teismo prašo iš naujo apskaičiuoti ginčijamu sprendimu paskirtų baudų dydį, atsižvelgiant į jų realų pajėgumą mokėti.
- 169 Vis dėlto, kadangi ieškovių argumentai, kuriais jos grindžia savo trečiąjį pagrindą, neįrodė, kad ginčijamame sprendime buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, ir kadangi nebuvo remtasi po šio sprendimo priėmimo iš esmės pasikeitusia jų padėtimi (be kita ko, ekonomine), Bendrajam Teismui nereikia naudotis savo neribota jurisdikcija.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 170 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, jos turi padengti Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. CCPL – *Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA ir Coopbox Eastern s.r.o.* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

Papasavvas

Costeira

Kancheva

Zilgalvis

Dimitrakopoulos

Paskelbta 2022 m. gruodžio 7 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.